

Warner Bros. Entertainment s.r.o.

uvádí nový film s Liamem Neesonem v hlavní roli

© 2011

NEZNÁMÝ

Dr. Martin Harris (Liam Neeson) se probere z komatu po autohavarii v Berlíně a zjistí, že ho jeho vlastní žena (January Jones) vůbec nepoznává a jeho identitu si přivlastnil úplně cizí muž (Aidan Quinn). Úřady, které mu nevěří, ho naprosto ignorují. Pronásledují ho tajemní nájemní vrazi a on je sám, unavený, na útěku.

S pomocí nečekaného spojence (Diane Kruger) se po hlavě vrhá do smrtelné záhady, která ho přinutí pochybovat nejen o jeho přičetnosti a identitě ale i o tom, jak daleko je schopný zajít, aby odkryl pravdu.

„Neznámý“

Režie: Jaume Collet-Serra

Hrají: Liam Neeson, Diane Kruger, January Jones, Aidan Quinn, Bruno Ganz a Frank Langella

Scénář: Oliver Butcher & Steve Cornwell

Námět: Didier van Cauwelaert

Produkce: Joel Silver, Leonard Goldberg a Andrew Rona

Výkonná produkce: Susan Downey, Steve Richards, Sarah Meyer a Peter McAleese

Koprodukce: Richard Mirisch, Adam Kuhn, Charlie Woebcken, Christoph Fisser a Henning Molfenter

Kamera: Flavio Labiano

Výprava: Richard Bridgland

Střih: Tim Alverson

Kostýmy: Ruth Myers

Film „Neznámý“ byl celý natočen v Německu, s využitím Studií Babelsberg, nejstarším studiovým komplexem na světě. Studio Babelsberg je také koproducentem filmu podle smlouvy se Silver's Dark Castle Entertainment. Natáčelo se také v Berlíně a v Lipsku.

Warner Bros. Pictures ve spolupráci s Dark Castle Entertainment a Panda Production uvádí film „Neznámý“, který bude celosvětově distribuován společností Warner Bros. Pictures, Warner Bros. Entertainment Company. Do českých kin bude film uveden 14. dubna 2011.

www.Neznamy-film.cz

MARTIN

**On *není* Martin Harris. *Já* jsem Martin Harris.
Ten muž předstírá, že to jsem já.**

Co kdybyste v hloubi duše věděli kým opravdu jste, ale nemohli to dokázat? A co kdyby se někdo jiný, někdo koho neznáte, vydával za vás a všichni by mu věřili?

Tohle je ústřední dilema filmu *Neznámý*.

Kdo, nebo co určuje, kým jsme? Jsou to naši přátelé... naše vzpomínky... místo, odkud pocházíme... kus papíru...? Kde je důkaz? Film *Neznámý*, natočený podle románu spisovatele Didiera van Cauwelaerta se zabývá přesně tímto tématem. Dr. Martin Harris, kterého hraje Liam Neeson se honí studenými ulicemi Berlína, aby získal zpátky svůj život. Uniká přitom mužům, kteří jsou mu na stopě a snaží se ho zabít, i když on vůbec netuší proč.

Režisér Jaume Collet-Serra říká: „Mezi mé oblíbené filmy patří hitchcockovské thrillery, které mají záhadnou atmosféru, kde rozuzlení netuší publikum a ani samotné postavy, kdy opravdu nevíte, kam vás příběh zavede.“

Producent Joel Silver uvádí: „Miluju napínavé filmy, u kterých si napětím koušete nehty. A tak napínavý tenhle příběh je. Nevíte, jestli je Martin Harris poctivý člověk, nebo je trochu vyšinutý a všechno si to vymýšlí.“

Knihu francouzského autora van Cauwelaerta přinesl Silverovi Leonard Goldberg. „Když jsem ten román četl, říkal jsem si, že to bude skvělý film, který budeme s Joelem produkovat spolu, protože to byl tak unikátní thriller a ten konec mě naprosto překvapil,“ říká Goldberg. „Naštěstí Joela ten příběh nadchnul stejně jako mě.“

„Leonard měl pravdu; ten příběh mě zaujal, nemohl jsem tu knížku vůbec odložit,“ potvrzuje Silver. „Na scénáři jsme pracovali s dvěma vynikajícími autory - Oliverem Butcherem a Stephenem Cornwellem.“

S režii se Silver obrátil na Jaumea Collet-Serra, se kterým spolupracoval už na dvou předchozích filmech. „Jaume má skvělý styl a umí pracovat s tajemnem. Nemohl jsem se dočkat, až s ním budu zase spolupracovat.“

„Ten nápad o muži, který se jednoho dne probudí a zjistí, že ho tady na světě někdo nahradil, se mi líbil,“ říká Collet-Serra. „A k tomu ještě drama další postavy, která může dokázat, že je tím původním mužem, zatímco hlavní postava to dokázat nemůže. To byla jedna ze skvělých zápletek příběhu a i když se ve scénáři objevují různé stopy, líbilo se mi, že jsem na to nemohl přijít.“

Hereckou hvězdu filmu *Neznámý* příběh zaujal hned od začátku. „Pro mě je rozhodující vždycky scénář a v tomto případě jsem se od něj nemohl odtrhnout,“ říká Liam Neeson. „Dělám si takový test: když přečtu prvních 50 stránek, aniž bych si šel udělat čaj, tak je to velmi dobré znamení. Tohle byla tak dobrá látka, že jsem to musel přečíst celé najednou.“

Producent Andrew Rona souhlasí: „Tohle byl scénář, který jsem prostě nemohl odložit. Četlo se to velmi dobře. Nemohl jsem se dočkat, jak to bude vypadat na plátně.“

„Film *Neznámý* je jako rozjetý vlak, který vás nabere a jede,“ říká Joel Silver. „Můžete se domnívat, že víte, kam jedete, ale myslím, že budete překvapeni.“

MARTIN

**Liz, měl jsem nehodu.
Byl jsem v kómatu... moc se omlouvám,
nevěděli, kdo jsem.**

LIZ

Promiňte...já vás znám?

Liam Neeson hraje Dr. Martina Harrise, botanika, který přijíždí do Berlína se svou ženou Liz na biotechnologický kongres do hotelu Adlon. Když Martin zjistí, že jim v taxíku chybí jeho aktovka, zastaví rychle jiné taxi a pospíchá zpátky na letiště. Po cestě se ale stane hrozná nehoda. Řidička Gina mu odvážně zachrání život, pak ovšem záhadně zmizí. Martin se probere po čtyřech dnech z kómatu; nemůže si vzpomenout, kdo je.

„Jakmile si na svou identitu vzpomene, snaží se urychleně vyhledat svou ženu. Předpokládá, že si o něj určitě dělá velké starosti,“ říká Neeson.

Když ale najde Liz v hotelu, nepozná ho a ještě k tomu je tam jiný muž, který tvrdí, že Martin je on - a Liz věří tomuto „druhému“ Martinovi.

„Je to jako ztráta paměti naruby,“ říká Collet-Serra. „Jakoby svět vůči němu trpěl amnézií - on ví přesně, kdo je, ale všichni ostatní na něj zapomněli.“

Filmoví tvůrci se všichni shodli, že na tuto roli se perfektně hodí Neeson, protože na plátně působí úžasně.

„Vždy jsem práci Liama obdivoval,“ říká Collet-Serra, „a z pohledu režiséra je to velmi štedrý herec, který ze sebe vydává hodně při natáčení i na plátně. V jednu chvíli může být jak velmi intenzivní, tak také velmi jemný.“

Pro tuto postavu byly nutné obě vlastnosti; bylo důležité, aby postava vtáhla diváky do své psychiky, aby se snažili společně s ním rozluštit, proč se všechno tohle děje.

„Obával jsem se mj. toho, že divák má moc málo času Martina poznat, než to celé začne jít šejdrem. Ale Liam umí navázat kontakt hned. Máte ho rádi, věříte mu,“ vysvětluje režisér.

„Chtěli jsme někoho, komu by lidi fandili,“ dodává Silver. „Liam je velmi charismatický a také je naprosto přístupný. Přesně takovéhle povahové rysy jsme pro Martina Harrise potřebovali.“

„Divákům může připadat, že Martin Harris má perfektní manželství a zajímavý život,“ říká Neeson, „ale najednou se všechno během chvilky zničí. Je sám. Je opuštěný a ještě ke všemu ho všichni, o kterých si myslí, že je zná, odmítají. A je odhodlaný zjistit

pravdu a co je pro něj ještě důležitější - dokázat, že je tím, za koho se vydává.“

Nápad s hledáním ztracené identity Neesona lákal. „Zcela jsem se ponořil do toho, co Martin prožíval,“ říká Neeson. „Jako kluk jsem amatérsky boxoval a párkrát jsem měl namále. Na ten pocit, kdy nemáte, byť jen na chvíli, paměť, jsem nikdy nezapomněl. Tuhle zajímavou životní zkušenost jsem pro tuto roli využil.“

Martina odmítají všude, kam se obrátí o pomoc. První odmítnutí, když vyhledá svou ženu, je nejhorší. Čekal, že se jí uleví, až ho uvidí a poběží k němu s otevřenou náručí. Martin je v šoku, když ho Liz jen pozdraví a bezelstně se na něj podívá jako na neznámého muže.

Roli Elizabeth Harris hraje January Jones, které se podobně jako Neesonovi, líbil mimořádně kvalitní příběh. „Nic podobného jsem dosud nečetla, bylo to tak zajímavé a spletité,“ říká herečka. „Připomínalo mi to staré špionážní filmy, které měly příchut' nebezpečí a intrik, ale také záblesk kouzelné atmosféry.“

Jones si také vychutnávala, jakým tajemným způsobem byla její postava napsána. „U Liz nebylo nic dáno definitivně předem; je velmi chytrá, ale také nevyzpytatelná, a to se mi líbilo. Víme, že ji Martin miluje, ale její část příběhu není zcela jasná, tak jsem měla dost prostoru, abych si s tím pohrála,“ říká Jones.

„January je inteligentní herečka a její práce obsahuje mnoho vrstev,“ říká Collet-Serra. „Také je krásná takovým tím způsobem, který připomíná femme fatales 50. let, takže se na tuto nedefinovatelnou postavu naprosto hodila.“

“Liz Harris je chladná, sexy blondýna, která je přímo uprostřed dění,“ říká Silver. „January skvěle ukázala právě tolik, aby vám bylo jasné, že její příběh obsahuje ještě něco víc, aniž by ovšem cokoli prozradila.“

Když Martina nepozná ani vlastní žena, musí najít jedinou další osobu, která ho v Berlíně viděla před nehodou - taxikářku Ginu. Po srážce ho zachránila před jistou smrtí na dně řeky, ale pak bez vysvětlení zmizela.

Diane Kruger o své postavě Giny prozrazuje, že je to žena, která má dobrý důvod vyhýbat se úřadům. „Gina je z Bosny a žije v Německu načerno. Nechce, aby ji policie na místě nehody vyslýchala, protože se bojí, že zjistí, že nemá papíry. Takže jakmile vidí, že u Martina jsou už lékaři, zmizí.“

Když ji Martin vystopuje v naději, že mu dá odpověď na jeho otázky, nechce s ním mít nic společného. „Nechce znát Martina, ani jeho bláznivý příběh,“ říká Kruger. „Gina má strach z míst, odkud do Německa přišla, má strach z věcí, které ve svém životě zažila. Také se bojí toho, že její pomoc Martinovi by mohla ohrozit i tu malou dávku bezpečí, které si dokázala pro sebe zajistit.“

Tak, jak se Martin usilovně snaží svou pravdu ukázat světu, stejně usilovně se snaží Gina svou existenci a život udržet v naprosté anonymitě. Tyto dvě postavy jejich okolnosti spojují, ale jejich motivy jsou diametrálně odlišné.

„I když chce Gina všechno skrývat, vidí, jak je Martin zoufalý. Ten pocit, když si myslíte, že celý svět je proti vám, zná“ pokračuje Kruger. „Gina také potřebuje peníze, aby si obstarala papíry a začala nový život a Martin jí peníze slíbí.“

„Gina utíká před svou minulostí, hledá novou identitu, to mají do určité míry s Martinem společné. Oba usilují o to, aby prostě přežili,“ říká Collet-Serra.

Součástí boje o přežití bylo také pár náročných akčních scén. „Hrát Ginu znamenalo i hodně fyzického výkonu. Diane musela držet krok s Liamem ve všech akčních scénách, bojích a automobilových honičkách. Odvedla vynikající práci. Byla skutečnou členkou týmu.“

„Měli jsme velké štěstí, že po boku Liama Neesona byly Diane Kruger a January Jones. Obě jsou to talentované a krásné herečky, které svým rolím dodávají výrazné a kontrastní vlastnosti,“ říká Goldberg.

Muž, který ukradl Martinovi život a přisvojil si jeho ženu, jeho přátele, a dokonce i jeho práci, je postava, kterou zde kvůli srozumitelnosti budeme nazývat Martin B, kterého hraje Aidan Quinn.

„Martin B je druhá strana mince,“ poznamenává Collet-Serra „Aidan ho zahrál skvěle. Opravdu se vžil do situace, co by se stalo, kdyby najednou někdo tvrdil, že on má vaši identitu. V zásadě čelí stejnému problému jako Martin, až na jednu výjimku: Martin B má důkaz, že je skutečným Dr. Martinem Harrisem. Takže on může jen v klidu sedět a nechat toho druhého bláznivě jednat.“

Quinn si roli dvojníka Neesona, svého blízkého kamaráda, užíval. „Ten příběh byl opravdu podmanivý, byl plný zápletek a zvrátů. To, že ve filmu hrál Liam, byla třešnička na dortu; bylo zábavné, že jsme v tom filmu byli postaveni proti sobě,“ usmívá se Quinn.

Neeson dodává: „V jedné scéně máme dost dlouhou rvačku. Museli jsme to hodně nacvičovat, což může být náročné, ale když to děláte s kamarádem, můžete být daleko uvolněnější a prostě si to užít.“

Když se Martin zoufale snaží dokázat, že Martin B je podvodník, vyhledá pomoc Ernsta Jürgena, bývalého člena Stasi - východoněmecké tajné policie. Jürgen je jakýsi přežitek ve světě, který se posunul dál. On ale zůstal v minulosti, definovaný tím, co dělal v době, která se zdá být hodně vzdálená.

Uznávaný švýcarský herec Bruno Ganz, který tuto postavu ztvárnil, popisuje Ernsta Jürgena jako člověka, jehož život už nedává smysl, protože pevně věřil něčemu, co už

neexistuje, a tak neexistuje už ani on sám. Chrání svou zemi, vládu, stát, takže přišel o to, co dávalo jeho životu smysl. Nicméně je nesmírně chytrý a je ochotný pomoci někomu, kdo se cítí ztracený.“

„Bruno dodal této roli určitou klidnou důstojnost, což bylo nečekané,“ říká Silver. „Bylo opravdu příjemné ho sledovat.“

Dalším uznávaným a zkušeným hercem je Frank Langella v roli Rodneyho Colea, Martinova dobrého kamaráda z USA. Režisér Collet-Serra byl ze spolupráce s Langellou i Ganzem nadšený. „Ve filmu hrají jednu z mých oblíbených scén,“ říká režisér. „Seznámili se až ten den ráno a strávili spolu asi hodinu, než dorazil štáb, který připravil scénu. Výkon obou herců byl propracovaný a efektní. Jen jsem se usmíval. Nemohl jsem uvěřit tomu, že režírují Bruna Ganze a Franka Langellu.“

„Vyhledávám role, kde můžu nějak zapůsobit. A tahle mezi ně patřila,“ říká Langella. „S Brunem jsme si o tom v ten den, kdy se natáčela naše scéna, povídali. Tu a tam můžete narazit na roli, která není rozsáhlá, ale je působivá a stojí zato takovou roli vzít. Opravdu si myslím, že tento film je takový, jaký by měl mezinárodní thriller být. S takovými filmy jsem vyrůstal. Koupíte si limonádu, koupíte si popcorn a jízda může začít.“

V mezinárodním hereckém obsazení je též uznávaný německý herec Sebastian Koc, který hraje badatele profesora Bresslera a dále Olivier Schneider se Stipem Ercegem v rolích Smithe a Jonese, neúnavných zabijáků, kteří v berlínských ulicích pronásledují Martina Harrise. Schneider měl ve filmu dvě funkce - jako koordinátor kaskadérů spolupracoval s Collet-Serrou a s herci na choreografii napínavých akčních scén.

GINA

Proč jste si musel sednout do taxíku zrovna ke mně?

MARTIN

Kéž bych to byl neudělal, věřte mi.

Celý děj filmu se odehrává v Berlíně, kde se také film natáčel. Režisér Collet-Serra říká, že se město k tématu příběhu perfektně hodilo. „Podstatou tohoto filmu je krize identity, a to v sobě Berlín má vzhledem k tomu, že byl tolik let rozdělen. Ty jízvy jsou vidět dodnes, i když bylo město sjednocené a nové budovy se tyčí nad starými. Ve městě vedle sebe žijí různé světy. Pro mě je Berlín takovým prodloužením hlavní postavy.“

Silver si na natáčení v Berlíně nejvíce pochvaloval, že tam opravdu investovali do vybudování infrastruktury. „Skvělé štáby, skvělé zařízení. Z Berlína se stalo jedno z mých oblíbených měst k natáčení.“

Collet-Serra popisoval pátrání Martina Harrise filmovému architektovi Richardu Bridglandovi jako cestu labyrintem, kde často narazí na slepou uličku, musí se vrátit a zkusit jinou trasu vedoucí k tomu, aby zjistil, kdo je. Bridgland se pokusil využít lokace k ilustraci obou stran Martinova dilematu - světa, kam si myslí, že patří a světa, ve kterém se nachází, když o svou identitu přijde. Tuto dichotomii lze tady vyjádřit přirozeně. V Berlíně došlo k ohromnému rozvoji města, když se obě části Berlína po pádu berlínské zdi a rozpadu komunistického bloku znovu sjednotily.

Natáčelo se ve Východním i Západním Berlíně, v celé řadě čtvrtí, jak v ulicích čtvrti Friedrichshain-Kreuzberg, tak na známých místech jako je Braniborská brána a Ostrov muzeí. „Naše hlavní postava nemá domov, takže ji sledujeme, jak jezdí po městě v taxíku, chodí pěšky a jezdí metrem,“ upřesňuje režisér. „Během 48 dnů jsme natáčeli na 40 lokacích.“

Když Martin a Liz Harrisovi přijedou do města, jedou rovnou do hotelu, do slavného pětihvězdičkového hotelu Adlon, který stojí vedle známé Braniborské brány v ulici Unter den Linden. Adlon sice přežil bombardování za války, ale o 10 let později vyhořel. Byl zrekonstruován do své původní luxusní podoby.

Natáčení v hotelu za provozu, se štábem, který čítal přes 100 lidí, s tunami zařízení a početným komparesem, nebylo vůbec snadné. Produkce musela dbát na to, aby natáčení ostatní hotelové hosty rušilo co nejméně. „Scény musely být vytvořeny kolem běžného provozu v hotelu, kde jsme postavili vlastní recepci, abychom neobtěžovali skutečné hosty. Ale dovolili nám natáčet v prostorné hale, v restauraci, na chodbách a v kuchyni pod schody. Přístup byl znamenitý, hlavně v takhle rušném hotelu,“ říká Bridgland.

Jedna scéna byla kvůli komparsu a pyrotechnice pro hotel nevhodná. Místo toho postavil tým filmového architekta repliku hotelového sálu ve studiu Babelsberg, které je nejstarší přední filmové studio, založené téměř pře sto lety. Následky výbuchu točili venku na skutečné lokaci a architekti vytvořili krátery trosek kolem exteriérů hotelu Adlon. Filmaře

pobavilo, když se mnozí kolemjdoucí, kteří jsou zvyklí na zdejší bohatou avantgardní uměleckou scénu, zastavovali a ptali, jestli se jedná o nějakou uměleckou instalaci a kdo je její autorem.

Ve snaze najít Ginu, si Martin vzpomene na logo jejího taxíku, televizní věž, typickou památku Východního Berlína, která se doslova tyčí nad městem. Pro garáže taxi byl použit pivovar z 19. století. Kancelář taxislužby byla v plechové boudě, podobné boudám, které stojí po celém městě a v kterých si stavební dělníci vaří čaj. To se Bridglandovi líbilo.

Další prostředí, které Bridgland s potěšením vytvářel, byl byt Giny. „Žije v Kreuzbergu, kde se usazovali první turečtí gastarbeiteri,“ říká Bridgland. „V budově, kde bydlí, je mnoho přechodných dělníků, legálních i nelegálních. My jsme si představovali, že si Gina pronajala půdu a v tomto chladném, bezútěšném prostředí se snaží vytvořit si domov. Na tenkých stěnách má nějakou látku a osobní věci - fotografie a tak, které jí mají připomínat předchozí život. V zásadě si v cizím prostředí vytváří hnízdo.“

Velmi odlišný domov, který Martin navštíví, má Herr Jürgen, bývalý člen tajné policie Stasi, který pobízel kamarády a sousedy, aby se navzájem špehovali. Bridgland chtěl předchozí Jürgenův život zobrazit v jeho prostředí. „Jürgen si očividně svou práci a privilegovaný život, který díky práci měl, vychutnával. To jsme zobrazili tak, že jsme jeho byt zařídili ve stylu před pádem zdi. V bytě má vystavené medaile a vyznamenání. Má daleko kvalitnější nábytek, než co si v té době mohli běžní občané NDR dovolit. Je to skoro muzeum života nižších hodností Stasi ve 20. století. Muzeum života, který si Jürgen užíval a teď se mu po něm stýská.“

Exteriér Jürgenova bytu se natáčel ve čtvrti Friedrichshain, v ulici Karl-Marx Allee, před jednou z nejstarších budov postavených sovětským režimem, ve které bydlely kádry z Moskvy dohlížející na východní Němce v Berlíně. Je ironií osudu, že tyto světlé a prostorné byty dnes nájemníci velmi vyhledávají.

Scéna, kdy se Martin a Gina setkají s Jürgenem je jakýsi návrat do Jürgenovy minulosti, kdy pracoval u Stasi - tajné setkání na můstku přes řeku Sprévu, jež vede k Ostrovu muzeí. Zamrzlá řeka zrovna začíná tát, v pozadí plují velké ledové kry, studené

počasí odrazuje mnohé turisty, kteří by se tu jinak shlukovali. Natáčelo se během nejstudenější zimy za posledních 20 let hlavně v exteriérech, což způsobovalo hercům i štábu určité těžkosti a filmaři se obávali, zda budou mít dostatek světla a stejného počasí v rámci jednotlivých scén. Studená zima ale také přispěla k pocitu izolace hlavní postavy.

Kameraman Flavio Labiano říká, že film točil z pohledu Martinovy izolované perspektivy muže, který hledá pravdu. „Sněhové vánice v prosinci, které trvaly až do poloviny února, pro nás byly požehnáním i prokletím, protože jsme díky tomu mohli ukázat město jinak, to by bez sněhu nebylo možné. Pak sníh roztál a pro nás to byl další náročný úkol. Museli jsme pokračovat, proto jsme použili sníh umělý,“ vzpomíná Collet-Serra

Jedna z hlavních scén filmu se točila celá venku v ulicích Berlína - rozsáhlá honička v autech, kdy se Martin a Gina snaží uniknout zabijákům, kteří je pronásledují. Natáčení celé této scény trvalo 10 dní a po tak dlouhém natáčení venku v zimě se herci i štáb nemohli dočkat, až se zase dostanou do tepla.

Scéna v nočním klubu se odehrávala na jednom z nejoblíbenějších berlínských žhavých míst. Aby setřáslí úkladné vrahy, kteří jim byli v patách, Gina zatáhne Martina do klubu a doufá, že v davu budou v bezpečí. Tato scéna se natáčela v mezinárodně proslulém klubu The Tresor, který znají fanoušci klubové scény jako kolébkou techna. Tento klub se nachází v obrovské zpustlé elektrárně v ulici Köpenicker Strasse ve čtvrti Mitte. Výtvarníci filmu zaplavili plochu průmyslového sklepa pronikavým neonovým světlem, které spolu s drtivou opakující se hudbou pomohlo podtrhnout Martinovo odcizení ve světě, v kterém se nachází.

Další zajímavou lokací, kterou produkce využila, byl okázale strohý exteriér Nové národní galerie, kterou postavil v 60. letech 20. století architekt Ludwig Mies van der Rohe. Záběry v interiéru této scény se ale točily v Muzeu fotografie ve čtvrti Charlottenburg, kam nechal Bridgland pro účely filmu nainstalovat originální výstavu. „Film *Neznámý* je o identitě a ztrátě identity, tak jsme se to pokusili zobrazit ve fotografii,“ říká Bridgland. „Našli jsme studentku, která dělala extrémní portréty a já jsem její práci umělecky vedl. Výsledkem byly velkoformátové portréty velmi zajímavých tváří, které jakoby vyprávěly svůj vlastní příběh.“

Martinův příběh je také jednou z těch různých tváří a pravda je někde uprostřed. „Je to opravdu nečekané,“ říká Liam Neeson. „Je v tom několik vzrušujících i mrazivých momentů, které diváky určitě překvapí.“

„Důvodem, proč se filmy tohoto žánru tak dlouho drží, je, že ty dobré umožňují divákovi a filmovým tvůrcům hrát si jako kočka s myší,“ říká Leonard Goldberg. „Tento film vám skutečně nabízí to nejlepší z obou světů,“ říká Joel Silver. „Je to napínavá jízda, která vás zcela pohltí a vy budete jen hádat, jak to bude dál.“

„Od okamžiku, kdy se Martin Harris probere a dozví se, že už není tím mužem, kterým je, chceme vědět, co se děje. Nikdo z nás si neumí představit, jaké by to bylo, kdyby nám někdo ukradl identitu, ale i všechno to, co vytváří, kým jsme, dokonce i naši rodinu a přátele. Co bychom dělali? Jak bychom získali svůj život zpátky?“ dodává na závěr Jaume Collet-Serra.

#